

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 5. Quid dicendum in dubio circa votum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

num. Et alioqui contra promissionem dilatio fieret ultra tempus præfinitum. Item licet terminus temporis sit constitutus ad finiendam solutionem, si opus promissum non est proprium onus alicujus determinatæ partis totius temporis usque ad illum terminum, tenetur vovens implere votum ante terminum illum, si ante illum impedimentum prævideat: ut si quis vovit jejunare sex dies mensis, non designando illos, limitando tamen obligationem ad Mensem, ita ut cum illo extinguitur in omni eventu, tunc si prævideat futurum, ut post primum diem mensis jejunare nequeat, tenetur in prioribus diebus totum votum implere, & ita prævenire terminum; quia tunc totum tempus mensis est tempus absolutæ obligationis, quæ debet impleri in parte ejus possibili. Quæ omnia confirmantur exemplo præceptorum, v. g. confitendi singulis annis. Ita Suarez, addens teneri voventem in omnibus casibus vitare impedimentum, ut votum suum tempore promisso impleri possit; nam votum obligat saltem implicite ad non ponendum impedimentum, cum hoc sit necessarium ad implendam rem expressè, ac directè promissam: alioqui obligatio voti esset inefficax, & inanis.

Q. 5. *Quid dicendum in dubio
circa votum?*

Resp. Sequentia. 1. Nullus tenetur voto,
Nn 2 tō,

tô, de cuius emissione dubitat, si post diligens examen nulla ei appareat probabilis conjectura, quòd votum illud fecerit; quia obligatio voti, quæ voluntariè suscipitur, sine rationabili fundamento, adeoque irrationabiliter, affirmaretur. Nemo autem tenetur obligatione, quæ nullo fundamento rationabili nititur. 2. In æquali utrimque probabilitate votum servari debet. Ita Azor, Vasquez, Thyrsus Gonzal. &c. Quia tunc non potest prudenter negari, votum factum fuisse. Deinde in dubiis tutior pars eligi debet: alioquin talis se exponeret periculo peccandi; nam cum detur Lex certa non violandi votum, hoc ipso, quòd dubitet, an voverit aliquid, dubitat, an illud omittendo, violet eam legem, ideoque peccet. Qui autem agit dubius, an peccet, se committit periculo peccandi, & re ipsa peccat. A fortiori tenetur voto, qui sciens se post septennium vovisse, dubitat, an habuerit intentionem se obligandi, vel sufficientem advertentiam. Nam actus præsumitur factus, ut fieri solet, ac debet: nisi contrarium constet: & res in dubio judicari debet à communiter contingentibus. 3. Certus de voto, sed dubius de solutione, tenetur illud implere; nam debito certo non satisfacit nisi per solutionem certam. 4. Quando solum dubitatur de quantitate, vel qualitate rei promissæ, votum explicandum est secundum voventis in-

intentionem, ultra quam non obligat, ex Deuter. 3 *Facies sicut promisisti. Domino, & propria voluntate, & ore tuo locutus es.* Nam (ut ait S. Thom. 2. 2. q. ult. a. 4.) *Obligatio voti ex voluntate procedit. Nam vovere voluntatis est, ut Augustinus dicit: in tantum ergo fertur obligatio voti, in quantum se extendit voluntas, & intentio voventis.* Si de intentione non constet, elicienda est ex conjecturis, ex materia, & praesertim ex fine, quem in voto spectavit; nam causa finalis, seu ratio vovendi est mensura rei volitae. Et si his inspectis adhuc dubium manet, votum explicandum est secundum communem, & usitam verborum, quibus usus est, acceptionem; nam quisque censetur velle facere, quod verbis in sensu usitato acceptis indicat. Quod si non recordetur verba, quibus usus est, eligi debet pars tutior. *Si dubitet, quo modo se in vovendo habuerit, debet tutiorem viam eligere, ne se discrimini committat:* ait S. Thom. in 4. dist. 38. q. 1. a. 3. ad 6.

Q. 6. *An votum fictum, seu exterius factum sine animo vovendi, vel se obligandi, peccatum est?*

Resp. Aff. Quia illa fictio, seu simulatio est mendacium aliquod, & vana usurpationis nominis Dei, continens irreverentiam con-